

[Albrechtsen]

Så er der altså 300 mill. kr. at gøre godt med, og så må vi unægtelig stille os selv spørgsmålet: er disse afgiftslempelser den rigtige måde at bruge de første 300 mill. kr. på, som bliver til rådighed for statskassen? Man kan godt diskutere, om det f.eks. ikke var bedre at tage en idé op, som vistnok Venstres formand var inde på på et tidspunkt, da man også havde brug for en let politisk gevinst, men som man aldrig fik ført ud i livet.

Det er forslaget om sænket madmoms. Var det i virkeligheden ikke socialt mere rigtigt, hvis man skal kigge på afgiftssystemet, at bruge 300 mill. kr. eller et antal yderligere millioner kroner på at sænke madmomsen? Er det ikke den første afgift, som i virkeligheden burde sænkes? Er det ikke den socialt set vigtigste afgift at få sænket? Det vil jeg godt spørge skatteministeren om. Er det vigtigere for skatteministeren at sænke prisen på grammofoner og mikrobølgeovne, end det er at sænke prisen på nødvendige madvarer? Det er i hvert fald et spørgsmål, vi må stille os selv i VS.

Vi vil gerne diskutere de ideer, der var fremlagt om ændringer af afgiftssystemet – det vil vi meget gerne – men som hr. Bernhard Baunsgaard antydede, er det her jo noget, man er tumlet ud i, og så er man altså ramlet ind i nogle afgifter og helst nogle, der skulle være lidt populære. Så er det altså blevet til dette.

Jeg kunne godt forestille mig, at man kunne få noget langt bedre ud af, at man så på hele afgiftssystemet og sagde: hvilke afgifter kunne man forhøje? Man har f.eks. diskuteret forhøjelse af vægtafgifter eller registreringsafgifter. Jeg kunne godt forestille mig, at man for luksusbiler kunne foretage en meget mere vidtgående forhøjelse end den, der ligger i det her forslag. Hvorfor ikke give alle dyre biler et ordentligt hak og ad den vej få nogle afgiftskroner til rådighed, som kunne bruges til f.eks. at sænke madmomsen? Så blev der noget perspektiv i den her diskussion og ikke bare noget valgflæsk. Det synes jeg ministeren burde overveje – også de øvrige partier.

Vi vil altså godt gå ind i den konkrete diskussion, men vi er noget i tvivl om, hvorvidt man har fundet den rigtige måde at tage hul på den afgiftsdiskussion på.

En klar betingelse fra vores side for overhovedet at gå ind i den her diskussion er selvfølgelig, at vi får en garanti for, at dette intet har med EF-afgiftsharmonisering at gøre. Derfor vil jeg godt spørge især regeringspartierne, men også Socialdemokratiet, de Radikale og SF, om de vil være med til som forudsætning for, at dette gennemføres, at der skrives en beretning eller vedtages en dagsorden, men mest praktisk nok skrives en beretning, hvori det fastslås utvetydigt, at de ting, som også hr. Thoft var inde på, 2-døgns reglen, og de skærper, der nu er gennemført i bekendtgørelsen, ikke vil blive ændret fra dansk side som led i en afgiftsharmonisering. De vil ikke blive ændret, de vil ensidigt blive fastholdt af Danmark, uanset hvad EF måtte finde på, og fra dansk side ville man aldrig f.eks. anerkende en EF-domstolsafgørelse, som gik Danmark imod på dette område.

Det må være vores betingelse for at kunne medvirke til noget, der ellers kunne tage sig ud som et første skridt ned ad en glidebane, som er vejen frem mod en ødelæggelse af afgiftssystemet, og som rejser det problem, Socialdemokratiets ordfører startede med at påpege, nemlig det eventuelle tab af helt op til 45 mia. kr., hvad velfærdsstaten ikke på nogen som helst måde ville kunne tåle.

Jeg vil gerne opfordre de øvrige partiers ordførere til at give tilsagn om at medvirke til en sådan beretning. Det må være forudsætningen for, at det er forsvarligt at gå ind i en konkret diskussion om dette.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Da jeg startede min ordførertale, kædede jeg de tre initiativer, det her drejer sig om: afgiftslempelse, afgiftsforhøjelser og rejse-godsbestemmelserne, sammen og sagde, at vi betragtede det som en helhed. Derfor vil vi også ved den videre behandling i Folketinget betragte disse tre ting som en helhed. I den forbindelse bliver der hverken mulighed for en dagsorden, som hr. Albrechtsen er stor ekspert i, eller en beretning. Derimod bliver der jo tale om den betænkning, vi afgiver over de tre lovforslag, når vi er færdige med behandlingen i Folketinget. Da bør det selvfølgelig klart komme til udtryk, hvad folketingsudvalgets flertal mener.